

Dziennik Urzędowy L 125

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

9 maja 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 409/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 410/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007.....	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 411/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 412/2008 z dnia 8 maja 2008 r. otwierające kontyngent taryfowy na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania i ustalające zarządzanie tym kontyngentem	7
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 413/2008 z dnia 8 maja 2008 r. zmieniające i zawierające sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 27/2008 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi rocznymi kontyngentami taryfowymi na produkty objęte kodem CN 0714, pochodzące z niektórych państw trzecich innych niż Tajlandia	15
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 414/2008 z dnia 8 maja 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2008/2009	17

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 415/2008 z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie podziału między „dostawę” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych ilości referencyjnych ustalonych na rok 2007/2008 w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003	22
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 416/2008 z dnia 8 maja 2008 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3600/92 w zakresie oceny substancji czynnej metalaksylu w ramach art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾	25
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 417/2008 z dnia 8 maja 2008 r. zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	27
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 418/2008 z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina	28

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/363/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2008 r. przedłużająca decyzję 2005/321/WE dotyczącą zakończenia procedury konsultacyjnej z Republiką Gwinei na mocy art. 96 umowy z Kotonu	29

Komisja

2008/364/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 2008 r. zatwierdzająca metody klasyfikacji tusz wieprzowych na Litwie (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1595).....	32

2008/365/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. powołująca grupę ekspertów w dziedzinie edukacji finansowej	36

UMOWY

Rada

★ Informacja o dacie wejścia w życie Umowy o partnerstwie między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów	39

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 408/2008

z dnia 8 maja 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 maja 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	59,5
	TN	102,3
	TR	102,4
	ZZ	88,1
0707 00 05	MK	34,5
	TR	152,4
	ZZ	93,5
0709 90 70	TR	135,5
	ZZ	135,5
0805 10 20	EG	46,6
	IL	57,7
	MA	51,6
	TN	52,0
	TR	65,0
	US	49,8
	ZZ	53,8
0805 50 10	AR	107,8
	IL	134,7
	TR	131,9
	US	129,7
	ZA	141,8
	ZZ	129,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	86,2
	CA	92,0
	CL	91,0
	CN	98,3
	MK	57,9
	NZ	111,7
	US	111,4
	UY	76,8
	ZA	77,8
	ZZ	89,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 409/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 9 maja 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,19 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,54 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,19 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	26,54 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2739
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	27,39
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	28,85
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	28,85
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2739

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 410/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 8 maja 2008 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 8 maja 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 33,848 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, s. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 411/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 7 maja 2008 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 7 maja 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 wynosi 414,08 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, s. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 412/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****otwierające kontyngent taryfowy na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania i ustalające zarządzanie tym kontyngentem**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z listą koncesyjną CXL Światowej Organizacji Handlu; Wspólnota jest zobowiązana do otwarcia rocznego kontyngentu taryfowego w wysokości 50 700 ton na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania. Ponadto w wyniku negocjacji, które doprowadziły do zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Australią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej⁽²⁾, zatwierdzonego decyzją Rady 2006/106/WE⁽³⁾, Wspólnota zobowiązała się do zwiększenia w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich w ramach swojej listy koncesyjnej tego rocznego przywozowego kontyngentu taryfowego o 4 003 ton od dnia 1 lipca 2006 r.
- (2) Należy ustanowić zasady dotyczące otwierania tego kontyngentu oraz zarządzania nim w okresie od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego.
- (3) Przywóz mrożonej wołowiny objętej kontyngentem taryfowym podlega celnym należnościami przywozowym oraz warunkom opisanym pod numerem porządkowym 12 załącznika 7 do części trzeciej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽⁴⁾.
- (4) Przywóz do Wspólnoty objęty kontyngentem taryfowym podlega okazaniu pozwolenia na przywóz zgodnie z art. 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1254/1999. Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego

wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾ oraz przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny⁽⁶⁾, powinny stosować się do pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla dodatkowych warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽⁷⁾ określa przede wszystkim szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o uprawnienia do przywozu, statusu wnioskodawców i wydawania pozwoleń na przywóz. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 powinny stosować się do pozwoleń na przywóz wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla dodatkowych warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Niniejszym przywozowym kontyngentem taryfowym należy zarządzać poprzez przyznanie uprawnień do przywozu, a następnie wydanie pozwoleń na przywóz, jak przewidziano w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006. W ten sposób podmioty, które uzyskały uprawnienia do przywozu, będą mogły zdecydować w okresie obowiązywania kontyngentu o momencie złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz, biorąc pod uwagę rzeczywisty obrót handlowy. Wydawanie pozwoleń na przywóz powinno być możliwe po przyznaniu uprawnień do przywozu na podstawie wniosków kwalifikujących się przetwórców. Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania danego przywozowego kontyngentu taryfowego.
- (7) W celu zapobiegania spekulacji, dostęp do kontyngentu taryfowego powinien być udzielany jedynie czynnym podmiotom gospodarczym przeprowadzającym przetwarzanie w zakładzie przetwórczym, zatwierdzonym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽⁸⁾.

(1) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 98/2008 (Dz.U. L 29 z 2.2.2008, s. 5). Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) z dniem 1 lipca 2008 r.

(2) Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 52.

(3) Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 54.

(4) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1352/2007 (Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 3).

(5) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1423/2007 (Dz.U. L 317 z 5.12.2007, s. 36).

(6) Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.

(7) Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

(8) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

- (8) W celu zapobiegania spekulacji, pozwolenia na przywóz powinny być wydawane przetwórcom wyłącznie na ilość, na jaką zostały im przyznane uprawnienia do przywozu. Ponadto, z tego samego powodu, wraz z wnioskiem o uprawnienia do przywozu powinno zostać złożone zabezpieczenie. Wystąpienie z wnioskiem o pozwolenie na przywóz odpowiadające przyznanym uprawnieniom powinno być wymogiem pierwotnym w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (9) Stosowanie kontyngentu taryfowego wymaga ścisłego nadzoru przywozu i skutecznych kontroli jego wykorzystania i przeznaczenia. Dlatego też zezwala się na przetwarzanie wyłącznie w zakładzie określonym w pozwoleniu na przywóz.
- (10) W celu zagwarantowania, że przywożone mięso jest wykorzystywane zgodnie ze specyfikacjami kontyngentu taryfowego, należy złożyć zabezpieczenie. Kwota zabezpieczenia powinna być ustalona z uwzględnieniem różnicy między należnościami celnymi stosowanymi w ramach kontyngentu i poza kontyngentem.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy w wysokości 54 703 ton na przywóz ekwiwalentu mrożonej wołowiny z kością objętej kodem CN 0202 20 30, 0202 30 10, 0202 30 50, 0202 30 90 lub 0206 29 91 i przeznaczonej do przetwarzania we Wspólnocie (zwany dalej „kontyngentem”), na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego (zwany dalej „okresem obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego”), z uwzględnieniem warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia produkt A oznacza produkt przetworzony objęty kodem CN 1602 10, 1602 50 31 lub 1602 50 95, niezawierający mięsa innego niż pochodzące od zwierząt z gatunku bydła, o stosunku kolagen/białko nie wyższym niż 0,45 oraz zawierający wagowo co najmniej 20 % chudego mięsa z wyłączeniem podrobów i tłuszczu z mięsem i galaretą stanowiących co najmniej 85 % całkowitej masy netto.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

Za zawartość kolagenu uznaje się zawartość hydroksyproliny pomnożonej przez czynnik 8. Zawartość hydroksyproliny ustala się zgodnie z metodą ISO 3496-1994.

Zawartość chudego mięsa wołowego z wyłączeniem tłuszczu ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 ⁽²⁾.

W skład podrobów wchodzi: głowy i ich kawałki (włączając uszy), kopyta, ogony, serca, wymiona, wątroby, nerki, grasice i trzustki, mózgi, płuca, gardła, mięśniowe części przepony, śledziony, języki, otoka, rdzenie kręgowo, jadalna skóra, organy rozrodcze (tj. macice, jajniki i jądra), tarczycy, przysadki mózgowe.

Produkt poddaje się obróbce cieplnej wystarczającej do zapewnienia ścięcia białka mięsa w całości produktu, który nie może wykazywać żadnych śladów różowawej cieczy na odciętej powierzchni w chwili przecięcia wzdłuż linii przebiegającej przez jego najgrubszą część.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia produkt B oznacza produkt przetworzony zawierający wołowinę, inny niż:

a) produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999; lub

b) produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Jednakże produkt przetworzony objęty kodem CN 0210 20 90, który został ususzony lub uwędzony w taki sposób, że kolor i konsystencja świeżego mięsa zupełnie zanikły, oraz o stosunku woda/białko nieprzekraczającym 3:2 uznaje się za produkt B.

Artykuł 3

1. Całkowita ilość, o której mowa w art. 1, jest podzielona na dwie ilości:

a) 43 000 ton mrożonej wołowiny przeznaczonej do wytwarzania produktów A;

b) 11 703 ton mrożonej wołowiny przeznaczonej do wytwarzania produktów B.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 1.8.1986, s. 39.

2. Kontyngent posiada następujące numery porządkowe:

a) 09.4057 dla ilości, o których mowa w ust. 1 lit. a);

b) 09.4058 dla ilości, o których mowa w ust. 1 lit. b).

3. Celne należności przywózowe stosowane w odniesieniu do mrożonej wołowiny w ramach kontyngentu są określone w załączniku I.

Artykuł 4

1. Kontyngentem zarządza się poprzez przyznanie uprawnień do przywozu a następnie wydanie pozwoleń na przywóz.

2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, (WE) nr 1301/2006 i (WE) nr 382/2008.

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, zamiast przedstawienia dowodu prowadzenia handlu z krajami trzecimi, występujący z wnioskiem o uprawnienia do przywozu udowadniają, że zostali oni zatwierdzeni jako zakłady przetwórcze zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 i wykazują, że dokonywali czynnego przetwarzania produktów zawierających wołowinę w każdym z dwóch okresów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

Wniosek o uprawnienia do przywozu nie może przekroczyć 10 % żadnej z ilości, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Wraz z wnioskiem o uprawnienia do przywozu przedkłada się dokumenty dowodzące zgodności z warunkami ustanowionymi w ust. 1.

W drodze odstępstwa od art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 o rodzaju dokumentów, które należy przedłożyć jako dowód zgodności z tymi warunkami, decyduje właściwy organ krajowy.

Artykuł 6

1. Każdy wniosek o uprawnienia do przywozu związane z wytwarzaniem produktów A lub produktów B jest wyrażany jako ekwiwalent mięsa z kością.

Do celów niniejszego ustępu 100 kilogramów wołowiny z kością równe jest 77 kilogramom wołowiny bez kości.

2. Wnioski o uprawnienia do przywozu związane z wytwarzaniem produktów A lub produktów B składa się

nie później niż do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli dnia 8 czerwca poprzedzającego roczny okres obowiązywania kontyngentu taryfowego.

3. Wraz z wnioskiem o uprawnienia do przywozu składa się zabezpieczenie w wysokości 6 EUR na 100 kg.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitych ilościach, w odniesieniu do których złożono wnioski dla obu kategorii produktów, nie później niż o godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli w drugi piątek po zakończeniu okresu składania wniosków określonego w ust. 2.

Artykuł 7

1. Uprawnienia do przywozu są przyznawane od siódmego i nie później niż szesnastego dnia roboczego po zakończeniu okresu powiadamiania, o którym mowa w art. 6 ust. 4.

2. Jeżeli zastosowanie współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, doprowadzi do przydziału mniejszej ilości uprawnień do przywozu niż ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji.

Artykuł 8

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu ilości przyznaných w ramach kontyngentu jest uzależnione od przedstawienia pozwolenia na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz obejmują całkowitą przyznaną ilość. Ten obowiązek stanowi pierwotny wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 9

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane tylko w tym państwie członkowskim, w którym wnioskodawca złożył wniosek o uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu i uzyskał je.

Każde wydanie pozwolenia na przywóz skutkuje odpowiednim zmniejszeniem otrzymanych uprawnień do przywozu, zaś zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 6 ust. 3 jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji.

2. Pozwolenia na przywóz wydaje się na nazwę podmiotu gospodarczego, który otrzymał uprawnienia do przywozu.

3. Wniosek o pozwolenie oraz pozwolenie zawierają następujące informacje:

- a) w rubryce 8 – kraj pochodzenia;
- b) w rubryce 16 – jeden z odpowiednich kodów CN, o których mowa w art. 1;
- c) w rubryce 20 – numer porządkowy kontyngentu, przynajmniej jeden z zapisów wymienionych w załączniku II oraz nazwę i adres zakładu przetwórczego.

4. Pozwolenia na przywóz są ważne przez 120 dni od faktycznej daty ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 10

Państwa członkowskie ustanawiają system kontroli fizycznych oraz kontroli dokumentów w celu zapewnienia, aby w ciągu trzech miesięcy od daty przywozu całość mięsa została przetworzona w zakładzie przetwórczym na produkt kategorii określonej w odnośnym pozwoleniu na przywóz.

System obejmuje kontrole fizyczne ilości i jakości na początku przetwarzania, podczas przetwarzania oraz po zakończeniu działań przetwórczych. W tym celu przetwórcy muszą być w każdej chwili w stanie przedstawić identyfikację i wykorzystanie przywiezionego mięsa za pomocą odpowiednich zapisów produkcyjnych.

Techniczna weryfikacja metod produkcji przez właściwe organy może, w koniecznym stopniu, uwzględniać odcieki i skrawki.

W celu sprawdzenia jakości produktu końcowego i ustalenia jego zgodności z opracowanym przez producenta przepisem składu produktu państwa członkowskie pobierają próbki reprezentatywne i analizują produkt. Koszty tych działań ponosi dany przetwórca.

Artykuł 11

1. Podczas przywozu we właściwym organie składane jest zabezpieczenie w celu zagwarantowania, że całość przywiezionego mięsa zostanie przetworzona na wymagane produkty końcowe przez przetwórcę, któremu przyznano uprawnienia do przywozu, w jego zakładzie przetwórczym określonym we wniosku o pozwolenie w ciągu trzech miesięcy od daty przywozu.

Kwoty zabezpieczenia ustalono w załączniku III.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest zwracane proporcjonalnie do ilości, dla której w ciągu siedmiu miesięcy

od dnia przywozu przedstawiono właściwym organom dowody przetworzenia w wyznaczonym zakładzie części lub całości przywiezionego mięsa na odpowiednie produkty w ciągu trzech miesięcy od dnia przywozu.

Jednakże jeżeli przetwarzanie odbyło się po trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zwracane zabezpieczenie zostaje pomniejszone o 15 % oraz o 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień przekroczenia terminu.

Jeśli dowód przetworzenia jest wystawiony w siedmiodzielnym terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, i przedstawiony w ciągu 18 miesięcy po upływie wspomnianych siedmiu miesięcy, zwracana jest kwota, która uległa przypadkowi, pomniejszona o 15 % kwoty zabezpieczenia.

3. Niezwrócona kwota zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, ulega przypadkowi.

Artykuł 12

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

- a) nie później niż dziesiątego dnia każdego miesiąca o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim miesiącu;
- b) nie później niż dnia 31 października po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleniami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano te pozwolenia.

2. Nie później niż dnia 31 października po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach produktów rzeczywiście wprowadzonych do swobodnego obrotu w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

3. W powiadomieniach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, ilości wyraża się w kilogramach masy produktu oraz w rozbiciu na kategorie produktów, zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CELNE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE

Produkt (kod CN)	Dla wytwarzania produktów A	Dla wytwarzania produktów B
0202 20 30	20 %	20 % + 994,5 EUR/1 000 kg netto
0202 30 10	20 %	20 % + 1 554,3 EUR/1 000 kg netto
0202 30 50	20 %	20 % + 1 554,3 EUR/1 000 kg netto
0202 30 90	20 %	20 % + 2 138,4 EUR/1 000 kg netto
0206 29 91	20 %	20 % + 2 138,4 EUR/1 000 kg netto

ZAŁĄCZNIK II

Zapisy, o których mowa w art. 9 ust. 3 lit. c)

- w języku bułgarskim: Лицензия, валидна в ... (държава-членка издател) / месо, предназначено за преработка в ... [продукти А] [продукти Б] (ненужното се зачертава) в ... (точно наименование и номер на одобрението на предприятието, където ще се извърши преработката) / Регламент (ЕО) № 382/2008
- w języku hiszpańskim: Certificado válido en ... (Estado miembro expedidor) / carne destinada a la transformación ... [productos A] [productos B] (táchese lo que no proceda) en ... (designación exacta y número de registro del establecimiento en el que vaya a procederse a la transformación) / Reglamento (CE) n° 382/2008
- w języku czeskim: Licence platná v ... (vydávající členský stát) / Maso určené ke zpracování ... [výrobky A] [výrobky B] (nehodící se škrtněte) v (přesné určení a číslo schválení zpracovatelského zařízení, v němž se má zpracování uskutečnit) / nařízení (ES) č. 382/2008
- w języku duńskim: Licens gyldig i ... (udstedende medlemsstat) / Kød bestemt til forarbejdning til (A-produkter) (B-produkter) (det ikke gældende overstreges) i ... (nøjagtig betegnelse for den virksomhed, hvor forarbejdningen sker) / forordning (EF) nr. 382/2008
- w języku niemieckim: In ... (ausstellender Mitgliedstaat) gültige Lizenz / Fleisch für die Verarbeitung zu [A-Erzeugnissen] [B-Erzeugnissen] (Unzutreffendes bitte streichen) in ... (genaue Bezeichnung des Betriebs, in dem die Verarbeitung erfolgen soll) / Verordnung (EG) Nr. 382/2008
- w języku estońskim: Litsents on kehtiv ... (välja andev liikmesriik) / Liha töötlemiseks ... [A toode] [B toode] (kustuta mittevajalik) ... (ettevõtte asukoht ja loanumber, kus toimub töötlemine) / määrus (EÜ) nr 382/2008
- w języku greckim: Η άδεια ισχύει ... (κράτος μέλος έκδοσης) / Κρέας που προορίζεται για μεταποίηση ... [προϊόντα Α] [προϊόντα Β] (διαγράφεται η περιττή ένδειξη) ... (ακριβής περιγραφή και αριθμός έγκρισης της εγκατάστασης όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η μεταποίηση) / Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 382/2008
- w języku angielskim: Licence valid in ... (issuing Member State) / Meat intended for processing ... [A-products] [B-products] (delete as appropriate) at ... (exact designation and approval No of the establishment where the processing is to take place) / Regulation (EC) No 382/2008
- w języku francuskim: Certificat valable ... (État membre émetteur) / viande destinée à la transformation de ... [produits A] [produits B] (rayer la mention inutile) dans ... (désignation exacte et numéro d'agrément de l'établissement dans lequel la transformation doit avoir lieu) / règlement (CE) n° 382/2008
- w języku włoskim: Titolo valido in ... (Stato membro di rilascio) / Carni destinate alla trasformazione ... [prodotti A] [prodotti B] (depenare la voce inutile) presso ... (esatta designazione e numero di riconoscimento dello stabilimento nel quale è prevista la trasformazione) / Regolamento (CE) n. 382/2008
- w języku łotewskim: Atļauja derīga ... (dalībvalsts, kas izsniedz ievēšanas atļauju) / pārstrādei paredzēta gaļa ... [A produktu] [B produktu] (razošana (nevajadzīgo nosvītrot) ... (precīzs tā uzņēmuma apzīmējums un apstiprinājuma numurs, kurā notiks pārstrāde) / Regula (EK) Nr. 382/2008
- w języku litewskim: Licencija galioja ... (išdavusioji valstybė narė) / Mėsa skirta perdirbimui ... [produktai A] [produktai B] (ištrinti nereikalinga) ... (tikslus įmonės, kurioje bus perdirbama, pavadinimas ir registracijos Nr.) / Reglamentas (EB) Nr. 382/2008
- w języku węgierskim: Az engedély ... (kibocsátó tagállam) területén érvényes. / Feldolgozásra szánt hús ... [A-termék][Btermék] (a nem kívánt törlendő) ... (pontos rendeltetési hely és a feldolgozást végző létesítmény engedélyezési száma) 382/2008/EK rendelet

- w języku maltańskim: Liċenzja valida fi ... (Stat Membru tal-hruġ) / Laham mahsub għall-ipproċessar ... [Prodotti-A] [Prodotti-B] (hassar skond kif ikun xieraq) fi ... (deżinjazzjoni eżatta u Nru ta' l-istabbiliment fejn se jsir l-ipproċessar) / Ir-Regolament (KE) Nru 382/2008
- w języku niderlandzkim: Certificaat geldig in ... (lidstaat van afgifte) / Vlees bestemd voor verwerking tot [A-producten] [B-producten] (doorhalen wat niet van toepassing is) in ... (nauwkeurige aanduiding en toelatingsnummer van het bedrijf waar de verwerking zal plaatsvinden) / Verordening (EG) nr. 382/2008
- w języku polskim: Pozwolenie ważne w ... (wystawiające państwo członkowskie) / mięso przeznaczone do przetworzenia ... [produkty A] [produkty B] (niepotrzebne skreślić) w ... (dokładne miejsce przeznaczenia i nr zatwierdzenia zakładu, w którym ma mieć miejsce przetwarzanie) / rozporządzenie (WE) nr 382/2008
- w języku portugalskim: Certificado válido em ... (Estado-Membro emissor) / carne destinada à transformação ... [produtos A] [produtos B] (riscar o que não interessa) em ... (designação exacta e número de aprovação do estabelecimento em que a transformação será efectuada) / Regulamento (CE) n.º 382/2008
- w języku rumuńskim: Licență valabilă în ... (statul membru emitent) / Carne destinată procesării ... [produse-A] [produse-B] (se șterge unde este cazul) la ... (desemnarea exactă și nr. de aprobare al stabilimentului unde va avea loc procesarea) / Regulamentul (CE) nr. 382/2008
- w języku słowackim: Licencia platná v ... (vydávající členský stát) / Mäso určené na spracovanie ... [výrobky A] [výrobky B] (nehodiace sa prečiarknite) v ... (presné určenie a číslo schválenia zariadenia, v ktorom spracovanie prebehne) / nariadenie (ES) č. 382/2008
- w języku słoweńskim: Dovoljenje velja v ... (država članica, ki ga je izdala) / Meso namenjeno predelavi ... [proizvodi A] [proizvodi B] (črtaj neustrezno) v ... (točno namembno območje in št. odobritve obrata, kjer bo predelava potekala) / Uredba (ES) št. 382/2008
- w języku fińskim: Todistus on voimassa ... (myöntäjäsensvaltio) / Liha on tarkoitettu [A-luokan tuotteet] [B-luokan tuotteet] (tarpeeton poistettava) jalostukseen ... :ssa (tarkka ilmoitus laitoksesta, jossa jalostus suoritetaan, hyväksyntänumero mukaan lukien) / Asetus (EY) N:o 382/2008
- w języku szwedzkim: Licensen är giltig i ... (utfärdande medlemsstat) / Kött avsett för bearbetning ... [A-produkter] [B-produkter] (stryk det som inte gäller) vid ... (exakt angivelse av och godkännandenummer för anläggningen där bearbetningen skall ske) / Förordning (EG) nr 382/2008

ZAŁĄCZNIK III

KWOTY ZABEZPIECZENIA ⁽¹⁾

(w EUR/1 000 kg netto)

Produkt (kod CN)	Dla wytwarzania produktów A	Dla wytwarzania produktów B
0202 20 30	1 414	420
0202 30 10	2 211	657
0202 30 50	2 211	657
0202 30 90	3 041	903
0206 29 91	3 041	903

⁽¹⁾ Stosowany kurs walutowy to kurs z dnia poprzedzającego dzień złożenia zabezpieczenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 413/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****zmieniające i zawierające sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 27/2008 otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi rocznymi kontyngentami taryfowymi na produkty objęte kodem CN 0714, pochodzące z niektórych państw trzecich innych niż Tajlandia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV. 6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenie wynikające z zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 27/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi rocznymi kontyngentami taryfowymi na produkty objęte kodami CN 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 i 0714 90 19, pochodzące z niektórych państw trzecich innych niż Tajlandia ⁽²⁾, pokazuje, że w celu właściwego zarządzania kontyngentami należy wprowadzić pewne dostosowania w wymienionym rozporządzeniu.
- (2) W trosce o właściwe zarządzanie tymi kontyngentami oraz z uwagi na doświadczenie, konieczna wydaje się poprawa płynności rynkowej w odniesieniu do przedmiotowych produktów oraz zapewnienie jak najlepszego wykorzystania kontyngentów. Należy zatem zezwolić podmiotom gospodarczym na składanie więcej niż jednego wniosku o wydanie pozwolenia w okresie obowiązywania kontyngentu, a zatem należy wprowadzić odstępstwo od art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) W celu zagwarantowania zarządzania przedmiotowymi kontyngentami na podstawie danego roku kontyngentowego należy określić, że jeżeli wnioski o wydanie pozwolenia są składane w grudniu i jeżeli dotyczą one kontyngentu z roku następnego, państwa członkowskie przesyłają do Komisji wnioski, które otrzymały z wyprzedzeniem, w grudniu, dopiero w pierwszym okresie roku następnego.
- (4) W celu racjonalizacji i uproszczenia monitorowania wniosków przez Komisję oraz w celu ograniczenia liczby powiadomień, które państwa członkowskie muszą kierować do Komisji, należy przewidzieć tylko jedno powiadomienie Komisji w tygodniu.

(5) Podczas ujednolicenia rozporządzenia Komisji (WE) nr 2449/96 z dnia 18 grudnia 1996 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi rocznymi kontyngentami taryfowymi na produkty objęte kodami CN 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 i 0714 90 19 pochodzące z niektórych państw trzecich innych niż Tajlandia ⁽⁴⁾, dokonanego rozporządzeniem (WE) nr 27/2008, kod CN 0714 10 99 został powtórzony bez uwzględnienia zmiany numeracji kodów Nomenklatury Scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 ⁽⁵⁾, której skutkiem było zastąpienie kodu CN 0714 10 99 kodem CN ex 0714 10 98. Należy zatem odpowiednio dostosować rozporządzenie oraz sprostować jego tytuł.

(6) Przyznanie ilości zarezerwowanych dla państw będących i niebędących członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO), odpowiednio do wysokości 1 320 590 i 32 000 ton, nie jest jasno określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 27/2008. W celu uniknięcia pomyłek należy dostosować brzmienie tego przepisu.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 27/2008 i wprowadzić do niego sprostowanie.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 27/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu zastosowania niniejszego rozporządzenia produkty objęte kodem CN ex 0714 10 98 są produktami innymi niż granulki z mąki i mączki objęte kodem CN 0714 10 98.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 16.1.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 21.12.1996, s. 14. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 27/2008.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2007, s. 1.

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawca może złożyć więcej niż jeden wniosek o pozwolenie w okresie obowiązywania kontyngentu taryfowego. Wnioskodawca może jednak złożyć tylko jeden wniosek o pozwolenie w tygodniu.”;

b) ustępy 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Dla produktów pochodzących z Indonezji lub z Chin wnioski o pozwolenia złożone w grudniu mogą dotyczyć przywozu, który ma być zrealizowany w następnym roku, jeśli wnioski są złożone w grudniu na podstawie pozwolenia na wywóz wydanego w danym roku przez organy indonezyjskie lub chińskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji, po upływie terminu składania wniosków, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, i najpóźniej do godziny 13.00 w następny czwartek, następujące informacje:

- a) ilości całkowite, w odniesieniu do których złożono wnioski o pozwolenia, według pochodzenia oraz kodu produktów;
- b) numer przedstawionego świadectwa pochodzenia oraz ilości całkowite podane w oryginale dokumentu lub w jego odpisie;
- c) numery pozwoleń na wywóz wydanych przez władze Indonezji lub Chin i odpowiadające im ilości oraz nazwę statku.

Jednakże w odniesieniu do wniosków określonych w ust. 2 państwa członkowskie przekazują te informacje wraz z powiadomieniami z pierwszego tygodnia następnego roku.

4. Pozwolenie na przywóz zostaje wydane czwartego dnia roboczego po upływie terminu przekazania informacji, o którym mowa w ust. 3.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 27/2008 wprowadza się następujące sprostowanie:

1) w tytule kod CN „0714 10 99” zastępuje się kodem „ex 0714 10 98”;

2) w art. 1 ust. 1 zostaje sprostowany w następujący sposób:

a) sformułowanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Niniejszym od dnia 1 stycznia 1997 r. otwiera się następujące roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów objętych kodami CN 0714 10 91, ex 0714 10 98, 0714 90 11 i 0714 90 19, na które stawka celna wynosi 6 % *ad valorem*.”;

b) litery c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) kontyngent 145 590 ton na przedmiotowe produkty pochodzące z państw będących członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO), innych niż Tajlandia, Chiny i Indonezja;

d) kontyngent 32 000 ton na przedmiotowe produkty pochodzące z państw niebędących członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO), z czego 2 000 ton jest przeznaczone na przywóz produktów objętych kodami CN 0714 10 91 i 0714 90 11.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 414/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że pomoc na prywatne składowanie może być przyznana w odniesieniu do serów, które mogą być długo przechowywane oraz serów, które są produkowane z mleka owczego i/lub koziego i wymagają przynajmniej sześciu miesięcy dojrzewania, jeśli rozwój cen i stan zapasów tych serów wskazują na poważne zachwianie rynku, które można zlikwidować lub zredukować przez składowanie sezonowe.
- (2) Trudności wynikające z sezonowego charakteru produkcji niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz serów Pecorino Romano, Kefalotyri i Kasseri, pogłębiane są sezonowością konsumpcji, która stanowi odwrotność tej produkcji. Rozdrobnienie produkcji takich serów jeszcze bardziej pogłębia omawiane trudności. Należy zatem przewidzieć możliwość zastosowania sezonowego składowania ilości odpowiadającej różnicy między letnią a zimową produkcją.
- (3) Należy określić rodzaje serów kwalifikujące się do uzyskania pomocy oraz maksymalną ilość, w odniesieniu do której ta pomoc może być przyznana, jak również okres trwania umów, który powinien odzwierciedlać rzeczywiste wymagania rynku oraz możliwości przechowywania podmiotowych serów.
- (4) Niezbędne jest określenie warunków umowy składu oraz decydujących środków w celu umożliwienia identyfikacji i kontroli serów objętych umową. Kwoty pomocy powinny być ustalone z uwzględnieniem kosztów składowania oraz równowagi, którą należy utrzymać między serami, do których pomoc się odnosi, a pozostałymi serami wprowadzanymi do obrotu. Biorąc pod uwagę te elementy, jak również dostępne zasoby, nie należy zmieniać wysokości całkowitej kwoty pomocy.

- (5) Stosowne jest też ustalenie szczegółowych przepisów dotyczących dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość przeniesienia całości lub części kosztów kontroli na wykonawcę.
- (6) Należy wyjaśnić, że jedynie sery w całości kwalifikują się do pomocy na prywatne składowanie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania pomocy wspólnotowej na prywatne składowanie niektórych serów (dalej zwanej „pomocą”) w okresie składowania 2008/2009.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „partia składowana” oznacza ilość serów jednego rodzaju o wadze co najmniej 2 ton, przyjętą na skład do jednego magazynu jednego dnia;
- b) „dzień rozpoczęcia składowania objętego umową” oznacza dzień następujący po dniu przyjęcia na skład;
- c) „ostatni dzień składowania objętego umową” oznacza dzień poprzedzający dzień odebrania ze składu;
- d) „okres składowania” oznacza okres, podczas którego ser może być objęty systemem prywatnego składowania i który został określony w załączniku w odniesieniu do każdego typu sera.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3).

Artykuł 3**Sery kwalifikujące się do przyznania pomocy**

1. Przyznawana pomoc dotyczy niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz serów Pecorino Romano, Kefalotyri i Kasseri, według warunków określonych w załączniku. Kwalifikują się jedynie te sery.

2. Sery muszą być wyprodukowane we Wspólnocie i muszą spełniać następujące wymagania:

- a) posiadać zamieszczone trwałe oznaczenie przedsiębiorstwa produkującego oraz dzień i miesiąc produkcji; informacje te mogą być podane w formie kodu;
- b) pomyślnie przejść badanie jakościowe pozwalające na klasyfikację według kategorii określonych w załączniku.

Artykuł 4**Umowa składu**

1. Umowy dotyczące prywatnego składowania zawierane są między agencją interwencyjną państwa członkowskiego, na którego terytorium sery są składowane, a osobami fizycznymi lub prawnymi (zwanymi dalej „wykonawcami”).

2. Umowy składu sporządzane są na piśmie na podstawie wniosku o zawarcie umowy.

Wnioski powinny być złożone w agencjach interwencyjnych w ciągu 30 dni od daty przyjęcia na skład i mogą dotyczyć tylko partii serów, których wprowadzanie na skład zostało zakończone. Agencja interwencyjna rejestruje datę przyjęcia wniosku.

Jeżeli wniosek wpłynie do agencji interwencyjnej w terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych po upływie ostatecznego terminu, umowa składu może wciąż zostać zawarta, jednakże pomoc zostaje zmniejszona o 30 %.

3. Umowa składu zawierana jest na jedną lub więcej partii i zawiera w szczególności przepisy dotyczące:

- a) ilości objętych umową serów;
- b) terminów wykonania umowy;
- c) kwoty pomocy;
- d) określenia magazynów.

4. Umowa składu zawierana jest w ciągu 30 dni od daty zarejestrowania wniosku o zawarcie umowy.

5. Środki kontroli, w szczególności środki określone w art. 7, są przedmiotem specyfikacji sporządzonej przez agencję interwencyjną. W umowie składu znajduje się odniesienie do tej specyfikacji.

Artykuł 5**Przyjęcie na skład i odbiór ze składu**

1. Terminy przyjmowania na skład i odbioru ze składu podane są w załączniku.

2. Odbiorem ze składu jest odbiór całej składowanej partii.

3. Jeżeli na koniec pierwszych 60 dni składowania objętego umową pogorszenie jakości serów jest większe niż podczas normalnego składowania, wykonawcy są uprawnieni, jednоразowo w odniesieniu do partii składowanej, do zastąpienia ilości o gorszej jakości na własny koszt.

W przypadku gdy kontrole podczas składowania lub przy odbiorze ze składu ujawnią ilości o gorszej jakości, pomoc w odniesieniu do tego towaru nie zostaje wypłacona. Ponadto część partii nadal kwalifikująca się do uzyskania pomocy musi ważyć co najmniej dwie tony.

Przepisy akapitu drugiego stosuje się również w przypadku, gdy część partii zostaje odebrana ze składu przed rozpoczęciem okresu odbioru wskazanego w ust. 1 lub przed wygaśnięciem minimalnego okresu składowania wskazanego w art. 8 ust. 2.

4. Do celów obliczenia pomocy w stosunku do zastąpionych ilości (ust. 3 akapit pierwszy) pierwszym dniem składowania objętego umową jest dzień rozpoczęcia składowania objętego umową.

Artykuł 6**Wymagania dotyczące składowania**

1. Państwa członkowskie zapewniają, że wszystkie wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy są spełnione.

2. Wykonawca lub, na żądanie lub za zezwoleniem państwa członkowskiego, osoba odpowiedzialna za magazyn udostępnia właściwej agencji odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli całą dokumentację dotyczącą produktów objętych prywatnym składowaniem, niezbędną do sprawdzenia następujących elementów:

- a) prawa własności w czasie rozpoczęcia składowania;
- b) pochodzenia i daty produkcji serów;
- c) daty rozpoczęcia składowania;

d) obecności towaru w magazynie i adresu magazynu;

e) daty odbioru ze składu.

3. Wykonawca lub, w razie potrzeby, osoba odpowiedzialna za magazyn prowadzi dla każdej umowy ewidencję towarową dostępną w każdym magazynie, podającą:

a) numer identyfikacyjny każdej składowanej partii produktów objętych prywatnym składowaniem;

b) daty przyjęcia na skład i odbioru ze składu;

c) liczbę serów i ich wagę w każdej składowanej partii;

d) umiejscowienie produktów w magazynie.

4. Składowane produkty muszą być łatwe do zidentyfikowania, łatwo dostępne i identyfikowalne indywidualnie przez umowę. Do składowanych serów załączane jest szczególnie oznakowanie.

Artykuł 7

Kontrola

1. Wyżej wymieniona agencja przy przyjmowaniu na skład przeprowadza kontrole, w szczególności w celu zapewnienia, że produkty kwalifikują się do przyznania pomocy oraz w celu zapobiegania możliwości zastąpienia produktów podczas okresu składowania objętego umową.

2. Agencja dokonuje niezapowiedzianych kontroli wrywkowych w celu sprawdzenia, czy produkty znajdują się w magazynach. Próbką musi być reprezentatywna i stanowić co najmniej 10 % całkowitej ilości umownej w odniesieniu do prywatnego składowania.

Kontrole powinny obejmować, oprócz badania ewidencji towarowej wskazanej w art. 6 ust. 3, fizyczne sprawdzenie wagi, charakteru i możliwości zidentyfikowania produktów. Powinno dotyczyć to co najmniej 5 % próbki kontrolnej.

3. Na koniec okresu składowania objętego umową agencja dokonuje kontroli, aby sprawdzić obecność produktów. Jeżeli pozostają one w magazynie po upływie maksymalnego okresu składowania objętego umową, kontrola taka może być przeprowadzona po ich odebraniu ze składu.

Do celów powyższej kontroli wykonawca informuje agencję, wskazując właściwe partie składowane, co najmniej pięć dni roboczych przed upływem okresu składowania objętego umową lub zanim okres ten się rozpocznie, czy odbiór odbywa się podczas czy po okresie składowania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą ustalić termin krótszy niż pięć dni roboczych.

4. W sprawie kontroli przeprowadzanych na mocy ust. 1, 2 i 3 sporządzane są sprawozdania określające:

a) datę kontroli;

b) czas jej trwania;

c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdania podpisywane są przez inspektora i potwierdzane przez wykonawcę lub, gdy to właściwe, osobę odpowiedzialną za magazyn. Do sprawozdań należy załączyć dokumentację dotyczącą płatności.

5. W przypadku nieprawidłowości dotyczących 5 % lub większej ilości skontrolowanych produktów kontrola zostaje rozszerzona na większą ilość próbek ustaloną przez agencję.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach w terminie czterech tygodni.

6. Państwa członkowskie mogą ustalić, że koszty kontroli są w całości lub w części ponoszone przez wykonawcę.

Artykuł 8

Pomoc na składowanie

1. Wysokość pomocy ustala się następująco:

(i) 0,38 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów, które mogą być długo przechowywane;

(ii) 0,45 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów Pecorino Romano;

(iii) 0,59 EUR za tonę i za dzień składowania objętego umową w przypadku serów Kefalotyri i Kasseri.

2. Nie przyznaje się pomocy w przypadku, gdy składowanie objęte umową jest krótsze niż 60 dni. Najwyższą pomoc wypłaca się za okres 180 dni składowania objętego umową.

Jeżeli wykonawca nie dotrzyma terminu określonego na mocy art. 7 ust. 3 akapit drugi lub trzeci, pomoc zostaje zmniejszona o 15 % i wypłacana jest tylko w odniesieniu do okresu, w stosunku do którego wykonawca udowodni w sposób dostateczny agencji, że sery pozostawały w tym okresie w składowaniu objętym umową.

3. Pomoc jest wypłacana na wniosek wykonawcy, na koniec okresu składowania objętego umową, w ciągu 120 dni od wpłynięcia wniosku, pod warunkiem że zostały przeprowadzone

kontrole wskazane w art. 7 ust. 3 i że wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy zostały spełnione.

Jednakże jeżeli toczy się administracyjne postępowanie wyjaśniające w sprawie prawa do pomocy, pomoc nie jest wypłacana do momentu, gdy prawo to nie zostanie przyznane.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kategoria sera	Ilość kwalifikująca się do uzyskania pomocy	Minimalny wiek sera	Okres przyjmowania na skład	Okres odbioru ze składu
Francuskie sery, które mogą być długo przechowywane: — Beaufort i Comté, chroniona nazwa pochodzenia — Emmental grand cru „label rouge” — Emmental i Gruyère klasa A i B	16 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Niemieckie sery, które mogą być długo przechowywane: Emmentaler/Bergkäse „Markenkäse” i „Klasse fein”	1 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Irlandzkie sery, które mogą być długo przechowywane: Irish long keeping cheese Emmental, special grade	900 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Austriackie sery, które mogą być długo przechowywane: 1. Güteklasse Emmentaler/Bergkäse/Alpkäse	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Fińskie sery, które mogą być długo przechowywane: „I luokka”	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Szwedzkie sery, które mogą być długo przechowywane: „Västerbotten/Prästost/Svecia/Grevé”	1 700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Polskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Podlaski/Piwny/Emental ski/Ser Corregio/Bursztyn/Wielkopolski”	3 000 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Słoweńskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Ementalec/Zbrinc”	200 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Litewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Goja/Džiugas”	700 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Łotewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Rigamond, Ementāles tipa un Ekstra klases siers”	500 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Węgierskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Hajdú”	300 t	10 dni	Od 1 czerwca do 30 września 2008 r.	Od 1 października 2008 r. do 31 marca 2009 r.
Pecorino Romano	19 000 t	90 dni i wyprodukowane po 1 października 2007 r.	Od 1 czerwca do 31 grudnia 2008 r.	Przed 31 marca 2009 r.
Kefalotyri i Kasser i wytwarzane z mleka owczego lub koziego lub z mieszanki tych dwóch	2 500 t	90 dni i wyprodukowane po 30 listopada 2007 r.	Od 1 czerwca do 30 listopada 2008 r.	Przed 31 marca 2009 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 415/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****w sprawie podziału między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych ilości referencyjnych ustalonych na rok 2007/2008 w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 przewiduje, że producenci mogą otrzymać jedną lub dwie indywidualne ilości referencyjne, jedną dla dostaw, a drugą dla sprzedaży bezpośredniej i ilości te mogą zostać przealiczone z jednej ilości referencyjnej na drugą wyłącznie przez właściwe organy państwa członkowskiego na należycie uzasadniony wniosek producenta.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2007 z dnia 1 czerwca 2007 r. w sprawie podziału między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” krajowych ilości referencyjnych ustalonych na rok 2006/2007 w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003⁽²⁾ ustanawia podział między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” na okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. dla Belgii, Republiki Czeskiej, Danii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoch, Cypru, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Węgier, Malty, Niderlandów, Austrii, Polski, Portugalii, Słowenii, Słowacji, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa.

- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1186/2007 z dnia 10 października 2007 r. zmieniające załącznik I do roz-

porządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, w odniesieniu do podziału ilości pomiędzy sprzedaż bezpośrednią i dostawy w Rumunii i Bułgarii⁽³⁾ ustanowiło podział między dostawy i sprzedaż bezpośrednią dla tych państw członkowskich na początku systemu kwot, od dnia 1 kwietnia 2007 r.

- (4) Zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽⁴⁾, Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo powiadomiły o ilościach ostatecznie przeliczonych na wniosek producentów między indywidualnymi ilościami referencyjnymi na dostawy i na sprzedaż bezpośrednią.
- (5) Zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 całkowite krajowe ilości referencyjne dla Belgii, Danii, Niemiec, Francji, Luksemburga, Niderlandów, Austrii, Portugalii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa na rok 2007/2008 są większe niż całkowite krajowe ilości referencyjne na rok 2006/2007 oraz państwa te zgłosiły Komisji podział między „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” dodatkowych ilości referencyjnych.
- (6) Należy zatem ustanowić podział między „dostawy” a „sprzedaż bezpośrednią” krajowych ilości referencyjnych mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. ustalonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 123. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1186/2007 (Dz.U. L 265 z 11.10.2007, s. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 2.6.2007, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 265 z 11.10.2007, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 228/2008 (Dz.U. L 70 z 14.3.2008, s. 7).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Podział między „dostawą” a „sprzedaż bezpośrednią” krajowych ilości referencyjnych mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. ustalonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 ustanawia się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

(w tonach)		
Państwo członkowskie	Dostawy	Sprzedaż bezpośrednia
Belgia	3 283 279,969	60 255,031
Bułgaria	893 688,028	85 311,972
Republika Czeska	2 735 402,882	2 528,118
Dania	4 499 580,144	319,856
Niemcy	28 049 011,176	93 454,385
Estonia	636 070,323	10 297,677
Irlandia	5 393 711,092	2 052,908
Grecja	819 371,000	1 142,000
Hiszpania	6 050 995,383	65 954,617
Francja	24 132 388,327	345 767,673
Włochy	10 271 286,160	258 773,840
Cypr	142 848,981	2 351,019
Łotwa	717 342,228	11 305,772
Litwa	1 631 990,068	72 848,932
Luksemburg	271 274,000	465,000
Węgry	1 881 124,791	108 935,209
Malta	48 698,000	0,000
Niderlandy	11 112 857,000	72 583,000
Austria	2 679 104,617	98 788,992
Polska	9 211 606,546	168 536,454
Portugalia ⁽¹⁾	1 930 253,126	8 933,874
Rumunia	1 320 555,428	1 736 444,572
Słowenia	555 673,766	20 964,234
Słowacja	1 029 752,282	11 035,718
Finlandia	2 424 447,811	7 384,196
Szwecja	3 332 630,000	3 400,000
Zjednoczone Królestwo	14 619 120,370	136 526,631

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Madery.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 416/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3600/92 w zakresie oceny substancji czynnej metalaksylu w ramach art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Metalaksyl jest jedną z substancji czynnych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽²⁾.
- (2) W wyniku orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-326/05 P ⁽³⁾, stwierdzającego nieważność decyzji Komisji 2003/308/WE ⁽⁴⁾ dotyczącej niewłączania metalaksylu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG, Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1313/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2076/2002 w zakresie przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG, w odniesieniu do metalaksylu oraz (WE) nr 2024/2006 w zakresie zniesienia odstępstwa w odniesieniu do metalaksylu ⁽⁵⁾.
- (3) Zgodnie z art. 233 Traktatu, w przypadku orzeczenia o nieważności aktu przyjętego przez daną instytucję powinna ona podjąć konieczne środki, zapewniające wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Należy zatem powziąć dalsze środki odnośnie do rozporządzenia (EWG) nr 3600/92, szczególnie w zakresie terminów składania wyników dodatkowych badań i dodatkowych informacji.

- (4) Dalsze środki powinny być rozpatrzone w świetle wyjątkowego stanu faktycznego orzeczenia w sprawie C-326/05P. IQV nigdy nie przedłożyło pełnej dokumentacji, chcąc powołać się na badania przedłożone przez innego powiadamiającego. IQV twierdziło, że wymagane powinny być tylko dodatkowe materiały, które nie znajdują się w dokumentacji drugiego powiadamiającego, która notabene także zawierała braki. Jednakże drugi powiadamiający, który tymczasem zdążył się wycofać, odmówił IQV dostępu do dokumentacji. W trakcie postępowania Komisja domagała się, aby to na IQV spoczywał ciężar dowodu, że metalaksyl spełniał kryteria włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Trybunał nie zakwestionował tego stanowiska. Ponieważ IQV nie miało dostępu do dokumentacji drugiego powiadamiającego, Komisja przyjęła stanowisko, że skuteczne przeprowadzenie wzajemnej weryfikacji nie byłoby możliwe, gdyż mogłaby ona rodzić wątpliwości dotyczące badań opisanych w drugiej dokumentacji. Ponieważ IQV odmówiono dostępu do dokumentacji, nie byłoby ono w stanie odpowiedzieć na takie pytania. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania oceniającego dla wspomnianej substancji w dniu 26 stycznia 2001 r. na podstawie wszystkich ówczesnie dostępnych badań. Jednakże podczas oceny stwierdzone braki w danych miały taki charakter, że włączenie przedmiotowej substancji do załącznika I dyrektywy 91/414/EWG nie było możliwe.
- (5) Kontaktując się z IQV w dniach 17 września i 14 listopada 2007 r., Komisja poinformowała IQV o zamiarze zakończenia oceny substancji.
- (6) Informacje o metalaksylu przedłożone Komisji do dziś są niekompletne i nie pozwalają na włączenie metalaksylu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Komisja nie jest w stanie zagwarantować, że badania i dane, które zostaną udostępnione przez IQV do oceny zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3600/92, będą wystarczające do uzupełnienia stwierdzonych braków, a tym samym do udowodnienia, że metalaksyl może spełnić, co do zasady, wymagania określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (7) Komisja i państwa członkowskie przyjmą pragmatyczne podejście i będą polegać, w takim stopniu, na jaki pozwalają ramy prawne, na dotychczasowych danych. Podczas wzajemnej weryfikacji zazwyczaj przedstawiane są pytania. Pytania mogą dotyczyć wszystkich elementów dokumentacji, a obowiązek odpowiedzi na nie, w razie potrzeby, będzie spoczywał wyłącznie na IQV.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/45/WE (Dz.U. L 94 z 5.4.2008, s. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, s. 27).

⁽³⁾ Zbiór orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości 2007, I-6557.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 113 z 7.5.2003, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 291 z 9.11.2007, s. 11.

- (8) Aby zakończyć ocenę metalaksylu w terminie określonym w rozporządzeniu (WE) nr 2076/2002, ważne jest ustalenie ścisłych terminów dla poszczególnych etapów procedury. Z tego względu nie można zakładać, że będzie można uzupełnić stwierdzone później braki w dokumentacji, dostarczając dalsze wyniki badań, gdyż opóźniłoby to ocenę.
- (9) Aby umożliwić badanie metalaksylu, należy dostosować pewne terminy określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92.
- (10) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 3600/92.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 7 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„— termin, w którym należy przedłożyć przedmiotowe wyniki lub informacje państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy oraz ekspertom desygnowanym zgodnie z ust. 2 powyżej, ustala się na 25 maja 2002 r., jednakże w odniesieniu do metalaksylu termin ten ustala się najpóźniej na 31 października

2008 r., chyba że Komisja ustali wcześniejszy termin dla określonej substancji czynnej z wyjątkiem wyników długoterminowych badań, uznanych za niezbędne przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i przez Komisję podczas badania dokumentacji, i które nie muszą być kompletne w ustalonym terminie, pod warunkiem że przedłożone informacje zawierają dowody, że badania takie zostały zlecone i że ich wyniki zostaną przedłożone najpóźniej do dnia 25 maja 2003 r. W wyjątkowych przypadkach, gdy niemożliwe jest określenie przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i Komisję takich badań do dnia 25 maja 2001 r., możliwe jest ustanowienie alternatywnego terminu ukończenia tych badań, pod warunkiem że powiadamiający przedstawi państwu członkowskiemu pełniącemu rolę sprawozdawcy dowody na to, iż badania takie zostały zlecone w okresie trzech miesięcy od żądania podjęcia tych badań, dołączając protokół i sprawozdanie okresowe z badania do dnia 25 maja 2002 r.,

— termin, w którym dani powiadamiający muszą powiadomić państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i Komisję o swoim zobowiązaniu do przekazania wymaganych wyników lub informacji w terminie ustanowionym w tiret pierwszym. Jednakże w odniesieniu do metalaksylu powyższy termin ustala się na miesiąc po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Androulla VASSILIOU

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 417/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****zmieniające załączniki I i II do rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony
oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sól jest środkiem spożywczym wysokiej jakości, posiadającym właściwości ściśle związane z geograficznym obszarem produkcji i lokalnymi metodami wytwarzania. Produkcja soli przyczynia się do rozwoju gospodarczego i społecznego wielu regionów.
- (2) Bawełna jest produktem rolnym posiadającym istotne znaczenie w niektórych regionach. Objęcie bawełny zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 510/2006 stworzyłoby nowe możliwości promocji bawełny i jej wykorzystania.
- (3) Aby spełnić oczekiwania niektórych producentów rolnych i podmiotów, dla których produkcja soli i bawełny stanowią główne źródło dochodów, produkty takie powinny zostać włączone do załączników I i II do rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Takie dodanie nie

zmienia charakteru rolnego produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 510/2006.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pocho-

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 510/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I dodaje się tiret w brzmieniu:

„— sól”;

- 2) w załączniku II dodaje się tiret w brzmieniu:

„— bawełna”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 418/2008**z dnia 8 maja 2008 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 i art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾ ograniczył udzielanie refundacji wywozowych do produktów w sektorze wina do ilości i wydatków uzgodnionych w porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2001 ustalił warunki, w których Komisja może podjąć szczególne środki w celu uniknięcia przekroczenia przewidzianej ilości lub dostępnego budżetu w ramach wyżej wymienionego porozumienia.
- (3) Na podstawie informacji dotyczących wniosków o pozwolenia na wywóz, będących w dyspozycji Komisji w dniu 7 maja 2008 r., dostępna ilość w okresie do dnia 30 czerwca 2008 r., dla stref przeznaczenia 1) Afryka i 3) Europa Wschodnia określonych w art. 9

ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2001, może zostać przekroczona, w przypadku gdy wydawanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji nie zostanie ograniczone. Należy zatem zastosować jednolity wskaźnik akceptacji wniosków złożonych od dnia 1 do dnia 6 maja 2008 r. i zawiesić dla wymienionych stref do dnia 30 czerwca 2008 r. wydawanie wnioskowanych pozwoleń na wywóz, jak również składanie nowych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji w sektorze wina, o które wnioskowano w okresie od dnia 1 do dnia 6 maja 2008 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2001, są wydawane w ilości wynoszącej 28,98 % ilości wnioskowanej dla strefy 1) Afryka oraz są wydawane w ilości wynoszącej 91,31 % ilości wnioskowanej dla strefy 3) Europa Wschodnia.

2. Dla produktów w sektorze wina określonych w ust. 1 wydawanie pozwoleń na wywóz, o które wnioskowano od dnia 7 maja 2008 r., jak również składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od dnia 9 maja 2008 r., jest zawieszane dla strefy przeznaczenia 1) Afryka i 3) Europa Wschodnia do dnia 30 czerwca 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1211/2007 (Dz.U. L 274 z 18.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 14 kwietnia 2008 r.

przedłużająca decyzję 2005/321/WE dotyczącą zakończenia procedury konsultacyjnej z Republiką Gwinei na mocy art. 96 umowy z Kotonu

(2008/363/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾ ze zmianami wprowadzonymi w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾, w szczególności jej art. 96,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, w sprawie przyjęcia środków i ustanowienia procedur w celu wykonania Umowy o Partnerstwie AKP–WE ⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 2005/321/WE ⁽⁴⁾ przewiduje okres 36 miesięcy, poczynwszy od daty jej przyjęcia na monitorowanie realizacji właściwych środków, i powinna wygasnąć dnia 14 kwietnia 2008 r.

- (2) Pod koniec okresu monitorowania liczne zobowiązania zostały zrealizowane, zostały także podjęte konkretne działania zmierzające do realizacji najistotniejszych z pozostałych spośród nich. Niemniej jednak wiele istotnych środków dotyczących zasadniczych elementów umowy z Kotonu powinno jeszcze zostać wdrożonych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Okres obowiązywania decyzji 2005/321/WE zostaje przedłużony o 12 miesięcy. Decyzja ta jest poddawana przeglądowi co sześć miesięcy.

List do premiera Republiki Gwinei jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Środki wprowadzone decyzją 2005/321/WE w ramach właściwych środków, o których mowa w art. 96 ust. 2 lit. c) umowy z Kotonu, pozostają bez zmian.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa dnia 14 kwietnia 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 376.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 104 z 23.4.2005, s. 33.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 14 kwietnia 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do wiadomości premiera, szefa rządu Republiki Gwinei

Szanowny Panie Premierze,

Unia Europejska przywiązuje dużą wagę do postanowień art. 9 umowy z Kotonu. Poszanowanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa, na których opiera się partnerstwo AKP-UE, stanowią zasadnicze elementy tej umowy, a zatem również podstawę naszych stosunków.

W 2004 r. Unia Europejska uznała, iż sytuacja polityczna w Gwinei stanowi naruszenie tych zasadniczych elementów i w lipcu 2004 r. przystąpiła do konsultacji na mocy art. 96 umowy. Wnioski przyjęte na zakończenie tych konsultacji zostały przekazane szefowi rządu w poprzednim piśmie z dnia 14 kwietnia 2005 r.

Właściwe środki przewidują 36-miesięczny okres monitorowania, którego koniec przypada na dzień 14 kwietnia 2008 r. Okres ten był okazją do pogłębionego dialogu politycznego, którego wyrazem były m.in. cztery misje obserwacyjne w maju 2005 r., lutym 2006 r., maju 2007 r. i marcu 2008 r., prowadzone wspólnie przez Radę i Komisję, oraz wizyta komisarza Louisa Michela w październiku 2006 r. Pod koniec grudnia 2006 r., mając na uwadze zrealizowane postępy, Unia Europejska zdecydowała o przyznaniu Republice Gwinei transzy A dziewiątego EFR, w wysokości 85,8 mln EUR.

Ostatnia misja obserwacyjna mogła potwierdzić, że kierunek działań podejmowanych przez władze Republiki Gwinei jest zasadniczo właściwy, w szczególności na poziomie procesu elektorального, silnie popieranego przez Unię Europejską, jak również w dziedzinie polityki makroekonomicznej. Niemniej jednak jedno z głównych zobowiązań rządu gwinejskiego – organizacja wyborów parlamentarnych, w tym wyznaczenie ich daty, nie zostało jeszcze zrealizowane. Obecne tempo działań pozwala mieć nadzieję, iż w ciągu następnych 12 miesięcy zobowiązania te zostaną rzeczywiście zrealizowane.

Świadoma pozytywnego rozwoju sytuacji w Republice Gwinei i mając na względzie wszelkie działania, jakie należy jeszcze podjąć, Unia Europejska zdecydowała o przedłużeniu do 48 miesięcy okresu monitorowania określonego w decyzji z dnia 14 kwietnia 2005 r., w celu umożliwienia władzom gwinejskim wywiązania się ze wszystkich podjętych zobowiązań. Ta decyzja może zostać zweryfikowana w każdym momencie, w zależności od rozwoju sytuacji.

W związku z tym właściwe środki, określone w naszym poprzednim piśmie z dnia 14 kwietnia 2005 r., nadal mają zastosowanie.

Z wyrazami szacunku,

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Komisji

W imieniu Rady

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 2008 r.

zatwierdzająca metody klasyfikacji tusz wieprzowych na Litwie

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1595)

(Jedynie tekst w języku litewskim jest autentyczny)

(2008/364/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84 stanowi, że klasyfikacja tusz wieprzowych ma być dokonywana poprzez szacowanie zawartości chudego mięsa zgodnie ze statystycznie sprawdzonymi metodami oceny opartymi na fizycznym pomiarze jednej lub więcej anatomicznych części tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędów statystycznego przy dokonywaniu oceny. Tolerancja ta została określona w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽²⁾.
- (2) Rząd Litwy skierował do Komisji wniosek o zatwierdzenie czterech metod klasyfikacji tusz wieprzowych i przedłożył wyniki próbnych rozbiorów w drugiej części protokołu przewidzianego w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85.
- (3) Analiza tego wniosku wykazała, że warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji zostały spełnione.
- (4) Żadna modyfikacja przyrządów lub metod klasyfikacji nie może być zatwierdzona inaczej niż na mocy nowej

decyzji Komisji przyjętej w świetle zdobytych doświadczeń. Z tego powodu niniejsze zatwierdzenie może zostać wycofane.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3220/84 niniejszym zatwierdza się następujące metody klasyfikacji tusz wieprzowych na Litwie:

- 1) przyrząd określany jako „Fat-O-Meat'er (FOM)” oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 1 załącznika;
- 2) przyrząd określany jako „Hennessy Grading Probe (HGP 7)” oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 2 załącznika;
- 3) przyrząd określany jako „IM-03” oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 3 załącznika;
- 4) przyrząd określany jako „Metoda dwóch punktów (ZP) dokonująca pomiaru liniałem (metoda liniału)” oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 4 załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 285 z 25.10.1985, s. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1197/2006 (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 6).

Metoda ręczna (ZP) może być stosowana tylko w rzeźniach, w których tygodniowy ubój nie przekracza 200 świń.

Artykuł 2

Nie zezwala się na modyfikacje przyrządów ani metod oceny.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

METODY KLASYFIKACJI TUSZ WIEPRZOWYCH NA LITWIE

Część 1

FAT-O-MEATER (FOM)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako „Fat-O-Meat’er (FOM)”.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę o średnicy 6 milimetrów zawierającą fotodiode typu Siemens SFH 950/960 oraz posiadającą odcinek pomiarowy pomiędzy 3 i 103 milimetry. Wyniki pomiarów zamienia się na przybliżoną zawartość chudego mięsa za pomocą komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 59,98500 - 0,20051 \times F1 - 0,62340 \times F2 + 0,21878 \times M2$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

F1 = grubość słoniny (łącznie ze skórą) mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym kręgiem, 8 cm od linii ubojowej,

F2 = grubość słoniny (łącznie ze skórą) mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej,

M2 = grubość chudego mięsa mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 50 a 110 kilogramów.

Część 2

HENNESSY GRADING PROBE (HGP7)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako „Hennessy Grading Probe (HGP 7)”.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę o średnicy 5,95 mm (po każdej stronie sondy znajduje się ostrze o wielkości 6,3 mm) zawierającą fotodiode (Siemens LED typu LYU 260-EO) i fotodetektor typu 58 MR, oraz posiadającą odcinek pomiarowy pomiędzy 0 i 120 mm. Wyniki pomiarów zamienia się na przybliżoną zawartość chudego mięsa za pomocą samego HGP 7 lub przy użyciu podłączonego do niego komputera.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 62,56600 - 0,85013 \times F2 + 0,16150 \times M2$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

F2 = grubość słoniny (łącznie ze skórą) mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej,

M2 = grubość chudego mięsa mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 50 a 110 kilogramów.

Część 3

IM-03

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako „IM-03”.
2. Przyrząd jest wyposażony w sondę igłowo-optyczną (single line scanner SLS01) o średnicy 7 milimetrów. Sonda zawiera szereg kontaktowych czujników obrazu (CIS) oraz zielone diody elektroluminescencyjne. Odcinek pomiarowy wynosi pomiędzy 0 a 132 milimetry.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 62,01600 - 0,78101 \times F2 + 0,17202 \times M2 - 0,03763 \times W$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

F2 = grubość słoniny (łącznie ze skórą) mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej,

M2 = grubość chudego mięsa mierzona w milimetrach między trzecim a czwartym żebrzem od końca, 6 cm od linii ubojowej,

W = masa tuszy w kilogramach przed schłodzeniem.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 50 a 110 kilogramów.

Część 4

METODA RĘCZNA (ZP)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się przy użyciu „metody ręcznej (ZP) lub metody dwóch punktów”, w których pomiarów dokonuje się liniałem.
2. Ta metoda może zostać zastosowana przy użyciu liniału, którego wartości są oszacowane za pomocą równania regresji. Jego zasada opiera się na pomiarze ręcznym grubości słoniny i grubości mięśnia.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 54,57800 - 0,47534 \times F + 0,27035 \times M - 0,09201 \times W$$

gdzie:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

F = grubość słoniny (łącznie ze skórą) mierzona w milimetrach na linii ubojowej tuszy w najchudszy miejscu powyżej mięśnia lędźwiowego,

M = grubość schabu mierzona w milimetrach na linii ubojowej tuszy jako najkrótsza odległość między przednim (czaszkowym) końcem mięśnia lędźwiowego i górną (grzbietową) krawędzią kanału kręgowego,

W = masa tuszy w kilogramach przed schłodzeniem.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 50 a 110 kilogramów.

DECYZJA KOMISJI
z dnia 30 kwietnia 2008 r.
powołująca grupę ekspertów w dziedzinie edukacji finansowej
(2008/365/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wśród działań Wspólnoty Europejskiej wymienia stworzenie rynku wewnętrznego charakteryzującego się zniesieniem między państwami członkowskimi przeszkód w swobodnym przepływie towarów, osób, usług i kapitału.
- (2) Artykuł 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zobowiązuje Komisję, by w swoich wnioskach dotyczących ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w dziedzinie ochrony konsumentów przyjęła jako podstawę wysoki poziom ochrony, uwzględniając wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych.
- (3) Artykuł 149 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymaga, aby Wspólnota przyczyniała się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości, poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych, jak również ich różnorodność kulturową i językową.
- (4) Artykuł 153 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymaga, aby Wspólnota popierała interesy konsumentów, zapewniała wysoki poziom ochrony konsumentów, przyczyniała się do ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i interesów gospodarczych konsumentów, jak również wspierała ich prawa do informacji, edukacji i organizowania się w celu ochrony ich interesów.
- (5) Edukacja finansowa ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia, by jednolity rynek mógł przynieść bezpośrednie korzyści obywatelom Europy poprzez umożliwienie im podejmowania świadomych decyzji dotyczących nabywania usług finansowych i zrozumienia podstaw prywatnych finansów, jak stwierdzono w komunikacie Komisji *Jednolity rynek Europy XXI wieku* ⁽¹⁾.
- (6) Znaczenie edukacji finansowej zostało również uznane w białej księdze Polityka w dziedzinie usług finansowych na lata 2005–2010 ⁽²⁾, w Zielonej księdze w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku ⁽³⁾, w konkluzjach Rady ECOFIN z dnia 8 maja 2007 r. ⁽⁴⁾ oraz w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie polityki w dziedzinie usług finansowych ⁽⁵⁾.
- (7) Komisja wydała komunikat *Edukacja finansowa* ⁽⁶⁾, w którym między innymi ogłoszono ustanowienie grupy ekspertów posiadających praktyczne doświadczenie w dziedzinie edukacji finansowej.
- (8) Grupa ekspertów musi przyczynić się do wymiany informacji o najlepszych praktykach w zakresie edukacji finansowej i promowania tych praktyk, a także musi wspierać Komisję w jej działaniach w obszarze edukacji finansowej.
- (9) Członkami grupy muszą być osoby posiadające doświadczenie i specjalistyczną wiedzę w dziedzinie edukacji finansowej, będące przedstawicielami szeregu zainteresowanych stron z sektora publicznego i prywatnego.
- (10) Należy w związku z tym ustanowić grupę ekspertów ds. edukacji finansowej oraz określić strukturę i zakres obowiązków tej grupy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanowiona zostaje grupa ekspertów ds. edukacji finansowej, zwana dalej „grupą”.

Artykuł 2

Zadania

Zadania grupy obejmują:

— wymianę informacji o najlepszych praktykach w zakresie edukacji finansowej i promowanie tych praktyk,

⁽¹⁾ COM(2007) 724 i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji „Inicjatywy w dziedzinie detalicznych usług finansowych”, SEC(2007) 1520.

⁽²⁾ COM(2005) 629 wersja ostateczna.

⁽³⁾ COM(2007) 226.

⁽⁴⁾ 9171/07 (Presse 97).

⁽⁵⁾ P6_TA-PROV(2007)0338/A6-0248/2007.

⁽⁶⁾ COM(2007) 808.

- udzielanie Komisji porad na temat sposobu wdrażania zasad zapewniania wysokiej klasy programów edukacji finansowej, przewidzianych w komunikacie Komisji *Edukacja finansowa*,
- wspieranie Komisji w identyfikacji jakichkolwiek prawnych, regulacyjnych, administracyjnych i innych przeszkód utrudniających zapewnianie programów edukacji finansowej,
- doradzanie Komisji odnośnie do sposobów uporania się z tymi przeszkodami,
- wkład w przygotowanie szeregu inicjatyw przedstawionych w komunikacie w sprawie edukacji finansowej oraz ocena tych zaplanowanych inicjatyw w okresie do 2010 r.

Komisja może konsultować się z grupą w każdej kwestii związanej z edukacją finansową.

Artykuł 3

Skład – powoływanie

1. Po przyjęciu niniejszej decyzji Komisja opublikuje zaproszenie do składania wniosków przez organy państw członkowskich, instytucje naukowe, podmioty świadczące usługi finansowe, organizacje konsumentów i, w stosownych przypadkach, inne grupy, które chciałyby zaproponować kandydatów na członków grupy ekspertów. Przyjmuje się również wnioski od osób indywidualnych.
2. Członkowie grupy są powoływani przez Komisję spośród specjalistów posiadających kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinie edukacji finansowej. Członkowie są powoływani osobiście i wymaga się od nich, by przy doradzaniu Komisji byli niezależni od jakichkolwiek wpływów zewnętrznych.
3. Nazwiska kandydatów, których uznano za odpowiednich, ale których nie powołano, mogą zostać umieszczone na liście rezerwowej, z której Komisja może korzystać jeśli wystąpi konieczność zastąpienia członków grupy.
4. W skład grupy wchodzi nie więcej niż 25 członków.
5. Obowiązują następujące zasady:
 - Członkowie grupy są powoływani na trzyletnią odnawialną kadencję. Pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia albo wygaśnięcia ich mandatu. Ich kadencja rozpoczyna się wraz z pierwszym posiedzeniem grupy.
 - Członkowie, którzy utracą zdolność wnoszenia należytego wkładu w prace grupy, którzy złożą rezygnację, lub którzy naruszą warunki określone w niniejszym ustępie lub w art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, mogą

zostać zastąpieni na okres pozostały do wygaśnięcia ich mandatu.

- Członkowie powołani osobiście składają corocznie oświadczenie, w którym zobowiązują się działać w interesie publicznym oraz oświadczenie stwierdzające brak, względnie istnienie, konfliktu interesów, który mógłby zagrażać ich bezstronności.
- Nazwiska członków zostaną opublikowane w publicznym rejestrze grup ekspertów oraz na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług. Nazwiska członków będą gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

Artykuł 4

Działanie

1. Grupie przewodniczy Komisja.
2. W porozumieniu z Komisją grupa może ustanowić podgrupy do zbadania szczegółowych kwestii, których zakres obowiązków ustalany jest przez grupę. Natychmiast po wypełnieniu swoich zadań podgrupy są rozwiązywane.
3. Przewodniczący może zaprosić do wzięcia udziału w obradach grupy lub podgrupy obserwatorów posiadających specjalistyczną wiedzę w dziedzinie, którą zajmuje się grupa, jeżeli ich udział byłby przydatny i/lub konieczny.
4. Informacje uzyskane w wyniku prac grupy lub podgrupy nie mogą być one ujawniane, jeśli Komisja uzna, iż dotyczą one spraw poufnych.
5. Posiedzenia grupy i jej podgrup odbywają się zwykle w pomieszczeniach Komisji zgodnie z procedurami i harmonogramem określonymi przez Komisję, która zapewnia również obsługę sekretariatu. W posiedzeniach grupy i jej podgrup mogą uczestniczyć inni zainteresowani sprawą urzędnicy Komisji.
6. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w oparciu o wzór regulaminu wewnętrznego przyjęty przez Komisję⁽¹⁾.
7. Komisja może publikować na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług, w oryginalnym języku danego dokumentu, wszelkie streszczenia, konkluzje, częściowe konkluzje lub dokumenty robocze grupy.

⁽¹⁾ Załącznik III do dokumentu SEC(2005) 1004.

Artykuł 5

Koszty posiedzeń

1. Komisja zwraca koszty podróży i pobytu ponoszone przez członków i obserwatorów w związku z działalnością grupy zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji. Członkowie grupy nie otrzymują wynagrodzenia za swoją działalność.

2. Koszty posiedzeń są refundowane w granicach środków przyznanych danemu departamentowi w ramach corocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

UMOWY

RADA

**Informacja o dacie wejścia w życie Umowy o partnerstwie między Wspólnotą Europejską
a Związkiem Komorów**

Wspólnota Europejska i rząd Związku Komorów powiadomiły się wzajemnie w dniach 3 maja 2007 r. i 6 marca 2008 r. o zakończeniu procedur niezbędnych do wejścia w życie przedmiotowej umowy.

W związku z powyższym umowa, zgodnie z jej art. 16, weszła w życie z dniem 6 marca 2008 r.
